

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.924/2017/14.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

... kamarai jogtanácsos

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Bodnár Judit ügyvéd

A per tárgya:

közüzemi díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Miskolci Törvényszék 2.Gf.40.218/2016/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Sátoraljaújhelyi Járásbíróság 7.G.40.024/2014/52.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek 2005. október 19-én az alperes tulajdonát képező ... hrsz.-ú ingatlanra hálózati csatlakozási szerződést kötöttek, amelyben a lekötött teljesítményt 33 kWh-ban határozták meg. Rögzítették, hogy ha a rendszerhasználó a rendelkezésre álló teljesítményt nem használja ki, a hálózati engedélyes kezdeményezheti annak csökkentését.
- [2] A felek 2006. november 1-jén villamos energia alapidíjas árszabás szerinti szolgáltatására és vételezésére általános közüzemi szerződést kötöttek, amely tartalmazta, hogy az adott fogyasztási helyen a rendelkezésre álló teljesítmény 600 amper.
- [3] Az alperes 2005. október 20-án bejelentette a felperesnek, hogy a 600 amper teljesítményt 60

amperre kéri csökkenteni, majd 2006. október 10-én 3x200 amperre kérte a teljesítmény visszaállítását. 2007. március 22-én ismételten teljesítménycsökkentést kért 3x10 amperre.

- [4] A felperes 2007. április 3-ától az alapidíjat 30 amper alapulvételével számlázta ki, de az áramkorlátozókat nem cserélte le.
- [5] A felperes 2011. november 2-án az adott fogyasztási helyen ellenőrzést tartott, és megállapította, hogy az árammérő óránál felszerelt áramkorlátozók 3x200 amperesek.
- [6] A felperes 2012. június 25-én 600 amper teljesítmény alapulvételével a 2009. november 5-től 2010. május 25-ig terjedő időre 3.800.049 forint, a 2010. május 29-től 2011. május 30-áig terjedő időre 2.219.494 forint, a 2011. május 31-től 2011. szeptember 30-ig terjedő időre 854.640 forint áramdíjról állított ki számlát.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében 11.874.183 forint és annak késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Előadta, hogy a nagy teljesítmény miatt a fogyasztási helyen áramváltós mérést alakítottak ki, de a fogyasztásmérő felszerelése óta a helyszínen lévő 3 db 300/5-ös áttételű áramváltónak megfelelő 60-as szorzószámot a mérőbe nem programozták be. Emiatt az alperes felé éveken keresztül csak a tényleges fogyasztásának töredékét számlázta ki.
- [8] Az alperes érdemi ellenkérelmében - elévülési kifogást is előterjesztve - a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az alperes elévülési kifogását részben megalapozottnak találta. Mivel a felperes a számlát 2012. június 25-én állította ki, ezért a 2009. november 5-től 2010. május 28-ig terjedő időre érvényesített díjigény a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 63. § (3) bekezdésében meghatározott kétéves elévülési határidő elteltére tekintettel elévült. A további peresített díjkövetelés tekintetében az elévülés azért nem volt megállapítható, mert a felperes a másik két számlát - az üzletszabályzatának a kézbesítésre vonatkozó kikötését figyelembe véve - még az elévülési határidőn belül küldte meg az alperesnek. A perben kirendelt szakértő szakvéleménye szerint a fogyasztásmérő berendezés hiba nélkül működött, azonban a mérőbe a szorzószámot nem programozták be, ezért hatvanszor kisebb energiafogyasztást mutatott. Ez a fogyasztás irreálisan alacsony volt, egy közepesen fogyasztó háztartás szintjének felelt meg. A szakértő megállapította azt is, hogy az áramkorlátozók lehetővé tették a nagyobb teljesítmény igénybevételét, az alperes 2007. márciusi bejelentése ellenére ugyanis az áramkorlátozókat nem cserélték ki. Az elsőfokú bíróság azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy önmagában a szakértői vélemény nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy az alperes a keresettel érintett időszakban a 3x200 amper teljesítményt igénybe vette. A Vet. 59. §-ának (7) bekezdésére is hivatkozással kifejtette, hogy az alperes 2007. márciusát követően a teljesítmény növelése iránti kérelmet nem terjesztett elő, és a számlák alapján abban a tudatban volt, hogy a felperes a teljesítményt 3x10 amperre csökkentette. Ezen túlmenően az alperes bérleti szerződésekkel bizonyította, hogy az ingatlant bérbeadás útján hasznosította, és a bérlő a hűtőház funkciót nem használta, csak raktározási tevékenységet végzett.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8.074.134 forintot és annak 2014. április 25-étől számított, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 301/A. § szerinti késedelmi kamatát, míg ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Mindenekelőtt utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az elévülés kérdésében helyesen foglalt állást. Téves volt azonban az a jogi következtetése, hogy a perben nem nyert bizonyítást, hogy az alperes a nagyobb teljesítményt igénybe vette. Ezzel kapcsolatban a jogerős

ítélet indokolása szerint a szakértőnek azt a megállapítását is figyelembe kellett venni, hogy néhány bizonyítható jel arra mutat, hogy a felperes által ki nem számlázott villamos energiát felhasználták. Ezzel szemben az alperes által csatolt bérleti szerződések aggálytalanul nem bizonyították, hogy a bérbe nem adott területen a villamos energia fogyasztása egy közepesen fogyasztó háztartás szintjén működött. A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy - a Vet. 59. § (7) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettséget figyelembe véve - a felperes hibázott, amikor az alperes bejelentése ellenére csak a számlázáson vezette át a teljesítménycsökkenést. Erről ugyanakkor az alperesnek is tudnia kellett, és maga is úgy hirdette bérbeadásra a hűtőházat, hogy az 3x200 amperes teljesítménnyel rendelkezik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 387. §-át, a Vet. 59. § (7) bekezdését, a Vet. végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1.számú melléklet 6.1.d., 6.2. pontjait és 2. számú mellékletét, a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény végrehajtásáról szóló 180/2002. (VIII.23.) Korm. rendelet 10. §-át jelölte meg. Kiemelte, hogy a szakértő csak arra tudott konkrétan válaszolni, hogy az ingatlan rendelkezik olyan műszaki paraméterekkel, amelyek alkalmasak lehetnek hűtőházi tevékenység folytatására, de arra nem, hogy valóban folyt-e ott magas áramfogyasztást igénylő tevékenység. Miután pedig a felperes a szakértői véleményt elfogadta, és ellenbizonyítást nem ajánlott fel, nem tudta bizonyítani, hogy az épület hűtőházként üzemelt. Az alperes - az érdemi védekezésében foglaltakat megismételve - hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes a számlákat nem szabályszerűen kézbesítette, és azok nem feleltek meg az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: ÁFA tv.) rendelkezései, s köztük a 163. § (1)-(2) bekezdései által támasztott követelményeknek sem.
- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében - a jogi álláspontját részletesen kifejtve - a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [14] A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része - az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztató és az alperest marasztaló rendelkezése - a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [15] A másodfokú bíróság a bizonyítási kötelezettség eltérő meghatározásával, és - ebből adódóan - a bizonyítási teher eltérő telepítésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a számlák kiállításakor figyelembe vett villamos energiát a keresettel érintett időszakban felhasználta, és ennek ellenkezőjét a perben bizonyítani nem tudta. Az alperes ugyanakkor a felülvizsgálati kérelmében egyetlen eljárásjogi jogszabályhely megsértését sem állította. Mivel pedig a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályhelyek alapján vizsgálhatta felül, ezért a bizonyítási kötelezettség és a bizonyítási teher szabályainak alkalmazása, a másodfokú bíróság bizonyítékmérlegelése, és az annak során értékelt szakértői vélemény megalapozottsága a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható.
- [16] Az alperes által megjelölt anyagi jogi jogszabályhelyek közül a Vhr. 1. számú mellékletének 6.1.d. és 6.2. pontjai, valamint 2. számú melléklete - ahogyan arra a felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes is helyesen utalt - a felek jogvitájában időbeli hatályuk folytán nem voltak alkalmazhatóak. A felperes ugyanis a 2009. november 5-től 2011. szeptember 30-ig terjedő időre érvényesített díjkövetelést, a felsorolt jogszabályhelyek - a felülvizsgálati kérelemben idézett szöveggel - azonban

csak 2012. január 1-től hatályosak. A Vhr. 2. számú mellékletére alapított felülvizsgálati támadás érdemi vizsgálatát kizárta továbbá az, hogy az alperes a megsértett jogszabályhelyet itt konkrétan fel sem tüntette [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pontja]. Ezen túlmenően a R. 10. §-ának megjelölése inadekvát felülvizsgálati hivatkozás volt, mivel ez a jogszabályhely - az elsőfokú bíróság ítéletében és a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben - a villamos energia termelő általi értékesítésének feltételeit határozza meg.

- [17] A Ptk. 387. §-a a közüzemi szerződés definícióját tartalmazza. E törvényhely téves alkalmazását megállapítani nem lehetett; a másodfokú bíróság a felek között létrejött, villamos energia szolgáltatására irányuló közüzemi szerződés alapján kötelezte az alperest díjfizetésre. A felülvizsgálati eljárás kereteit viszont - a fentebb írtak szerint - meghaladta volna annak vizsgálata, hogy az adott időszakban mi volt az a közüzemi szolgáltatás, amely után az alperest díjfizetési kötelezettség terhelte, és a másodfokú bíróság helyesen állapította-e meg a felhasznált villamos energia mennyiségét.
- [18] Ugyanezen okból a Vet. 59. § (7) bekezdésének sérelmére alapított felülvizsgálati támadás sem vezethetett eredményre. A mindkét ítéletben felhívott törvényhely szerint a felek - a szerződés teljesítése során - kötelesek egymást megfelelően tájékoztatni, beleértve a szerződés lényeges tartalmát érintő, 3 hónapon belül általuk tervezett változtatásokat is. A bíróságoknak - a felülvizsgálati kérelemben sem vitatott - egyező jogi álláspontja az volt, hogy a felperes ezt a törvényi kötelezettségét megszegte, amikor az alperes által kért teljesítménycsökkentést csak a számlázáson vezette át, és a szükséges műszaki átalakítást nem végezte el. Annak vizsgálata azonban, hogy a másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróságtól eltérően - helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a műszaki átalakítás elmaradásáról, s így a többlet villamos energia felhasználásáról az alperesnek tudomása volt, a bizonyítékmérlegelés felülvizsgálati támadása hiányában nem volt lehetséges.
- [19] Az alperes - az ÁFA tv. 163. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozással - a felülvizsgálati kérelmében is vitatta a peresített díjkövetelés alapjául szolgáló számlák kiállításának és közlésének szabályszerűségét. Ehhez képest a kereset megalapozottsága szempontjából, az elévülési kifogásra tekintettel csak a közlés tényének lehetett jelentőséget tulajdonítani. Az alperes ugyanakkor a bíróságoknak az e tény megállapításával összefüggő bizonyítékértékelési tevékenységét sem támadta, és az elévülés szabályainak téves alkalmazását sem állította.
- [20] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [21] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, a Pp. 67. § (2) bekezdésére és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésére tekintettel kötelezte az alperest a felperes - jogtanácsosi munkadíjból álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - az alperes kérelmére - tárgyaláson bírálta el.
- [23] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. március 29.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Simonné Dr. Gombos

Katalin s.k. bíró